

Vragen gesteld door de leden der Kamer, met de daarop door de regering gegeven antwoorden

532

Vragen van het lid **Mutluer** (GroenLinks-PvdA) aan de Minister van Justitie en Veiligheid over *huisverboden voor plegers van huiselijk geweld* (ingezonden 17 oktober 2025).

Antwoord van Staatssecretaris **Rutte** (Justitie en Veiligheid) (ontvangen 3 december 2025). Zie ook Aanhangsel Handelingen, vergaderjaar 2025–2026, nr. 360.

Vraag 1

Kent u het bericht «Burgemeesters willen huisverbod makkelijker én langer kunnen opleggen bij huiselijk geweld: «Want niet in 28 dagen opgelost»»?¹

Antwoord 1

Ja.

Vraag 2

Deelt u de mening dat in het geval van huiselijk geweld de regel zou moeten zijn dat niet het slachtoffer maar de pleger het huis zou moeten verlaten? Zo ja, waarom? Zo nee, waarom niet?

Antwoord 2

Ik deel dat het uitgangspunt zou moeten zijn dat de pleger en niet het slachtoffer het huis zou moeten verlaten nadat huiselijk geweld of kindermishandeling heeft plaatsgevonden. Het belangrijkste is dat slachtoffers van huiselijk geweld én kindermishandeling zo snel mogelijk veilig zijn. Dat biedt dan ook de rust om hulpverlening zinvol te kunnen inzetten voor het benodigde herstel. Het instellen van een generieke regel dat niet het slachtoffer maar de pleger het huis moet verlaten zou echter onverstandig zijn: dit moet per geval worden afgewogen op basis van een goede veiligheids- en risicobeoordeling. Afhankelijk van de kenmerken van de geweldsdynamiek en het risico op herhaling van geweld kan het nodig zijn dat de slachtoffers (de (ex-)partner en eventuele kinderen) het huis verlaten en op een veilige plek worden ondergebracht. En ook als een van de (ex-)partners thuisblijft en de ander tijdelijk uithuisgeplaatst wordt, kan het

¹ Een Vandaag, 16 oktober 2025, Burgemeesters willen huisverbod makkelijker én langer kunnen opleggen bij huiselijk geweld: «Want niet in 28 dagen opgelost» (<https://eenvandaag.avrotros.nl/artikelen/burgemeesters-willen-huisverbod-makkelijker-en-langer-kunnen-opleggen-bij-huiselijk-geweld-want-niet-in-28-dagen-opgelost-161657>).

voor kinderen soms nodig zijn om een periode elders te verblijven om tot rust te komen.

Verder verwijst ik u naar het antwoord op een soortgelijke vraag van het lid Mutluer in haar Kamervragen over de bescherming van slachtoffers van huiselijk geweld en stalking d.d. 20 augustus 2025.²

Vraag 3

Hoe verhoudt het aantal slachtoffers dat vanwege huiselijk geweld elders opgevangen moet worden zich tot het aantal plegers dat een tijdelijk huisverbod krijgt?

Antwoord 3

Ik verwijst u naar het antwoord op de nagenoeg identieke vraag 12 van het lid Mutluer in haar Kamervragen over de bescherming van slachtoffers van huiselijk geweld en stalking d.d. 20 augustus 2025.³

Vraag 4

Deelt u de mening van de in het artikel genoemde gemeenten dat een langere afkoelperiode dan 28 dagen kan bijdragen aan het verder voorkomen van huiselijk geweld en het doorbreken van een patroon van geweld? Zo ja, waarom en welke conclusie verbindt u daaraan? Zo nee, waarom niet?

Antwoord 4

Het doorbreken van een patroon van geweld vraagt om een lange adem. Langdurige inzet van hulp in combinatie met een veiligheidsplan is nodig om de verschillende factoren, die bijdragen aan een onveilige situatie, goed aan te kunnen pakken, met name als het gaat om complexe problematiek (langdurig structureel geweld in combinatie met verslaving, psychiatrie, schulden, etc.). Het tijdelijk huisverbod is een bestuursrechtelijk instrument dat kan worden ingezet om hierin de eerste stappen te zetten (afkoelingsperiode, beschermen en starten van hulp). Vervolgens is het van belang dat de inzet van hulp aan alle betrokkenen (slachtoffer, pleger, kinderen) langdurig wordt voortgezet, met goede procesregie, zodat ook duurzame veiligheid kan worden gerealiseerd. Dit kan (na afloop van een huisverbod) binnen het vrijwillig kader, als alle betrokkenen hieraan mee werken en zich houden aan de gemaakte veiligheidsafspraken. Maar het kan ook zijn dat er meer nodig is, omdat er nog steeds sprake is van onmiddellijk en dreigend gevaar (bijvoorbeeld als pleger en/of slachtoffer zich niet houden aan de gemaakte veiligheidsafspraken). In die gevallen kunnen beschermingsmaatregelen over een langere periode nodig zijn. Daarbij is het van belang om te kijken op welke wijze bestuursrechtelijke, civielrechtelijke en/of strafrechtelijke beschermingsmaatregelen aansluitend kunnen worden ingezet. Momenteel onderzoek ik samen met gemeenten (burgemeesters en wethouders, o.a. van de G4) en betrokken uitvoeringsorganisaties hoe de inzet van het tijdelijk huisverbod beter kan, als onderdeel van de integrale aanpak van huiselijk geweld en kindermishandeling, hierover is uw Kamer eerder geïnformeerd.⁴ Ook verken ik of en zo ja welke aanvullende beschermingsmaatregelen in bestuursrechtelijk kader nodig zijn ter bescherming van slachtoffers van huiselijk geweld en kindermishandeling.

Vraag 5

Hoe denkt u over een verplichting voor degene die een huisverbod opgelegd heeft gekregen om mee te werken aan hulpverlening?

Antwoord 5

Het tijdelijk huisverbod is pas zinvol als daar hulpverlening aan verbonden is, voor zowel plegers als slachtoffers. In het eerdergenoemde traject ter verbetering van de inzet van het tijdelijk huisverbod is deze hulpverlening dan ook een belangrijk aandachtspunt. Het helpt als mensen zelf de bereidheid en motivatie hebben voor het krijgen van zorg of hulp. Maar soms vormt een gedwongen maatregel ook een goede stok achter de deur om tot

² Kamerstukken II, 2025–2026, 2025Z15247.

³ Kamerstukken II, 2025–2026, 2025Z15247.

⁴ Kamerstukken II, 2023–2024, 28 345, nr. 278; Kamerstukken II, 2024–2025, 28 345, nr. 285.

gedragsverandering te komen. Over de inzet van verplichte hulpverlening voor de uithuisgeplaatste wordt in dit kader dan ook nagedacht.

Vraag 6

Deelt u de mening dat er na een huisverbod ook de mogelijkheid voor langdurige opvolging en structurele ondersteuning van gezinnen nodig is? Zo ja, welke mogelijkheden bestaan daartoe en zijn die afdoende? Zo nee, waarom niet?

Antwoord 6

Ja, ik deel die mening. Helaas zijn huiselijk geweld en kindermishandeling complexe problemen. Vaak zijn langdurige ondersteuning, hulpverlening en/of zorg nodig om tot een duurzaam veilige thuissituatie te kunnen komen. Dit lukt niet altijd afdoende, zo blijkt onder meer uit onderzoek van het Verwey-Jonker Instituut.⁵ Diverse soorten zorg en hulpverlening kunnen worden ingezet, zoals maatschappelijke ondersteuning, geestelijke gezondheidszorg, jeugdhulp, ambulante forensische zorg, medische zorg, verslavingszorg of schuldhulpverlening. Per geval moet op basis van goede veiligheids- en risicobeoordeling bekeken worden wat nodig is, en per geval moet op basis van monitoring van de situatie bekeken worden of de ingezette hulpverlening daadwerkelijk helpt. Het kabinet zet zich samen met gemeenten en betrokken partijen in om deze zorg en hulpverlening voor zowel slachtoffers als plegers van huiselijk geweld en kindermishandeling niet alleen voor de korte termijn maar ook op langere termijn goed en gecoördineerd in te zetten. Dit is nodig zodat mensen kunnen toekomen aan hun herstel en hun leven weer veilig kunnen opbouwen en voortzetten.

Vraag 7

Waarom kan een huisverbod niet worden opgelegd na meldingen bij Veilig Thuis? Deelt u de mening dat dit in voorkomende gevallen wel nodig kan zijn en niet afgewacht zou moeten worden totdat het geweld geëscaleerd is? Zo ja, waarom en gaat u de regelgeving hier op aanpassen? Zo nee, waarom niet?

Antwoord 7

Ja, ik deel de mening dat voor de inzet van het tijdelijk huisverbod niet afgewacht zou moeten worden totdat het geweld geëscaleerd is. Daarom onderzoek ik in het eerdergenoemde traject ter verbetering van de inzet van het tijdelijk huisverbod samen met gemeenten en andere betrokken partijen (waaronder Veilig Thuis) hoe het tijdelijk huisverbod vroegtijdiger kan worden ingezet: niet alleen na geëscaleerde crisissituaties, maar ook op basis van eerdere signalen die duiden op structurele onveiligheid binnen een gezin (met kinderen) of huishouden (zonder kinderen). Daarbij wordt onder meer bekeken welke partijen een tijdelijk huisverbod-procedure zouden kunnen opstarten. Er worden vier pilots voorbereid waarin dit zal worden beproefd. Het streven is dat deze in januari 2026 starten. Op basis van (bestaande) onderzoeksbevindingen en de uitkomsten van deze pilots kan goed onderbouwd worden besloten tot het al dan niet aanpassen van wet- en regelgeving. Ik zal de uitgangspunten op basis waarvan ik de inzet van het tijdelijk huisverbod wil verbeteren als bijlage meesturen bij de aankomende voortgangsbrief over de aanpak van huiselijk geweld en kindermishandeling, die uw Kamer naar verwachting nog voor het einde van 2025 zal ontvangen.

⁵ Kamerstukken II, 2023–2024, 28 345, nr. 269; Kamerstukken II, 2023–2024, 28 345, nr. 278.